

Γέρων Ανδρέας Γρηγοριάτης (†1913-1988). **Μέρος Ζ' Τελευταίο**

[/ Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#)

[askitario_agiou_orous_002](#)

Μοναχού Δαμασκηνού Γρηγοριάτου

Δύο χρόνια πριν από την κοίμησή του έγραψε ο Γέρο-Ανδρέας την πνευματική του Διαθήκη και την ενεχείρισε στον Γέροντά μας. Επειδή είναι πολύ χαρακτηριστική την καταθέτουμε εδώ ολόκληρη:

«Σεβαστέ μου Γέροντα, Χριστός Ανέστη, ευλόγησον και χαίρε εν Κυρίω πάντοτε.

Εν πρώτοις σε ευχαριστώ δι' ὅσα καλά έκαμες για μένα επί 11 χρόνια, και εγώ το κατά δύναμιν σε εβοήθησα εις το έργον σου, ως και ονειδισμούς εδέχθην υπό Αδελφού, καθώς τα γνωρίζεις.

Τώρα ήλθε ο καιρός να δείξης το ευγενές της ψυχής σου. Και πρώτον θέλω μετά τον θάνατό μου αμέσως να γράψης μέσω της Ιεράς Κοινότητος εις το Πατριαρχείον, δια να μου βγάλουν Μετριότητα, την οποίαν να διαβάση αρχιερεύς εις τον τάφον μου η στην Θεία Λειτουργία.

Πάρε τον άγιον Ροδοστόλου, που με αγαπά και εγώ τον σέβομαι (αφού πρώτα την γράψης στην γραφομηχανή να διαβάζεται). Κατόπιν, εκτός από το 40 λείτουργο που θα μου κάμη το Μοναστήρι τη εντολή Σου, να αφήσης και όσους μου έταξαν με την ευλογία Σου να μου κάμουν και αυτοί. Ο Θεός θα σας πληρώση ο,τι κάμετε για μένα. Εγώ πάντως έκαμα ο,τι ήταν στο χέρι μου. Δεν ξέρω πως θα με κρίνη ο Θεός.

Ζητώ συγχώρησι από όλους τους πατέρας για ο,τι τους ελύπησα με τον απότομο τρόπο μου.

Κανέναν δεν εμίσησα, όλους τους αγαπώ, εκτιμώ και σέβομαι ως γνησίους αδελφούς και χαίρομαι διότι η Εκκλησία λειτουργεί κανονικώς. Σας ευγνωμονώ διότι κάνατε υπομονή στην κακοφωνία της ψαλτικής μου, διότι η παροιμία λέγει:»Πας κακόφωνος και ψαλτομανής».

Όσοι πάλιν με ελύπησαν η εστενοχώρησαν, όλους τους έχω συγχωρέσει από καρδιάς, αλλά ανέκαθεν κάθε βράδυ στην προσευχή μου λέγω: «Κύριε Ιησού Χριστέ, Υιέ του Θεού, δώσε εις τους πατέρας της Μονής μας τα προς σωτηρίαν

αιτήματα και ζωήν την αιώνιον.

Ειρήνευσον τους πατέρας της Μονής και τον κόσμο σου άπαντα, τους δε άπίστους φώτισέ τους να σε γνωρίσουν. Δώσε την υγείαν εις όλους τους ασθενείς ψυχή τε και σώματι. Ανάπαυσον πάντας τους ορθοδόξους χριστιανούς, όπου επισκοπεί το φως του προσώπου Σου, τους δε κολασμένους ελάφρυνον τας οδύνας των κολάσέων τους, ίνα δοξάζηταιί Σου το πανάγιον Όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος. Και τέλος ελέησον και μένα...».

Καθώς γνωρίζεις Γέροντα, καθημερινώς τραβάω κομποσχοίνια για τους πατέρας της Μονής μας, 2 δια τους Αθωνίτας πατέρας και 3 δια τον κόσμο άπαντα. Ένα κομποσχοίνι δια όλους τους αιχμαλώτους της γης, δια τους ασθενείς, να τους δώση ο Θεός υγείαν ψυχής τε και σώματος, και για τους εν φυλακαίς, να παρηγορήση τους αδίκως φυλακισμένους.

Τέλος ο,τι κάμετε και εσείς για μένα, θα σας πληρώση ο καλός Θεός.

Εύχομαι το Μοναστήρι μας να προοδεύη πνευματικώς και υλικώς.

Μετά σεβασμού ασπάζομαι την δεξιάν Σου ο εν Μοναχοίς ελάχιστος Ανδρέας Γρηγοριάτης. 19-5-1986.

Με πολλή συγκίνησι ενθυμείται ο Γέροντάς μας την τελευταία ευχή που του έδωσε ο π. Ανδρέας, δύο ημέρες πριν ξεψυχήση, ενώ ετοιμαζόταν να ταξιδεύση στο Φανάρι στην Κωνσταντινούπολι. Την ευχή αυτή την κρατά σαν κειμήλιο και ευλογία: «Γέροντα, η Παναγία νάναι μαζί σου».

Αρχές Μαΐου του 1988 μετέβη στο Μετόχιο της Βούλτσιστας Κατερίνης για να τακτοποιήση το Αρχείο. Την Κυριακή εκκλησιάσθηκε και κοινωνήση των Αχράντων Μυστηρίων στο Μετόχιο της Σταυρουπόλεως. Μετά την Θεία Κοινωνία, έχασε τις αισθήσεις του και μεταφέρθηκε στο Επιτροπικό της Ροτόντας. Εν συνεχεία στο νοσοκομείο Αχέπα, όπου και παρέδωσε σε λίγο την ψυχή του στα χέρια του Θεού. Μεταφέρθηκε στην Μονή μας, όπου μετά την εξόδιο Ακολουθία, ετάφη στο Κοιμητήριο.

Η ψυχή του γέροντος Ανδρέου αναπαύεται στις αιώνιες μονές, όπως και ο ίδιος έλεγε χαριεντιζόμενος ότι «εμείς επάνω έχουμε δικό μας Γρηγοριάτικο μοναστήρι». Αδελφός της Μονής τον είδε στον ύπνο του με λαμπρή στολή και φωτεινό πρόσωπο και τον ερώτησε:

-Τι κάνεις πάτερ Ανδρέα;

-Με την ευχή σου ευρίσκομαι στον παράδεισο.

Ένας άλλος αδελφός της Μονής μας, ο Γέρο-Σωφρόνιος τον είδε, τρεις μήνες μετά την κοίμησί του, ένα μεσημέρι ολοζώντανον μέσα στην αυλή της Μονής. Ήτο ντυμένος με ράσα πεντακάθαρα και το πρόσωπο του ήτο κατάλευκο και χαμογελαστό. Απ' έξω από τα ράσα του είχε επάνω του ένα λευκό σεντόνι σαν φαιλόνιο. Ο μακαριστός γέρο-Σωφρόνιος μας διηγήθηκε με δάκρυα την θαυμαστή αυτή επίσκεψη του μακαριστού π. Ανδρέου. Τον ερώτησα:

-Γιατί εμφανίσθηκε σε σένα, πάτερ ο Γέρο-Ανδρέας;

-Είχαμε κάνει συμφωνία, όποιος φύγει πρώτος, να εμφανισθή, μετά την κοίμησί του και να παρηγορήση τον άλλον.

Ο Γέρο Αρσένιος όμως που έμαθε την θαυμαστή αυτή εμφάνεια του π. Ανδρέου, μας είπε ότι είχαν κάποτε οι δυό τους σαν άνθρωποι ενοχληθή και γι αυτό ο Γέρο-Ανδρέας ήλθε από τον ουρανό να του διαμηνύση ότι δεν υπάρχει κάποιο νεφύδριο και είναι πάντα αγαπημένοι και συμφιλιωμένοι.

Ιερά Μονή Οσίου Γρηγορίου

Άγιον Όρος Άθω

2005

Επιμέλεια κειμένου Αναβάσεις

Το κείμενο προέρχεται από τα αρχεία του πατρός Δαμασκηνού Γρηγοριάτου, τον οποίον και ευχαριστούμε θερμά για την παραχώρηση των αρχείων, όπως επίσης ευχαριστούμε και τον γέροντα της Μονής Οσίου Γρηγορίου πατέρα Γεώργιο Καψάνη για την ευλογία και την άδεια δημοσίευσης.

Πηγή: anavaseis.blogspot.gr

